

Adventshälsning från en ”före-detting”

När jag sätter mig för att skriva detta är det fyra minus ute och det har börjat snöa. Det är alldeles svart runt husen, sånär som runt de utelampor vi monterat. Grisarna är slaktade, hönsen har gått in till sig, hundarna ligger i värmen från vedspisen och hustrun försöker bota sin förkylning.

En ögonblicksbild från Orsta i Söderala dit vi – dvs Janne och Brith - flyttade för snart 7 år sedan. När vi lämnade er i januari 2001 flyttade vi till Färila i norra Hälsingland. Mamma avled -99 och då flyttade pappa hem till Orsta – släktgården sedan 10 generationer. Men inte heller han fick vara frisk så länge, så i november 2002 fick vi överlämna även honom i Guds händer. Släktgården stod övergiven och tom, min syster var inte intresserad, situationen i Färila var inte den roligaste, så vi bestämde oss ganska enkelt: vi säger upp oss och flyttar ”hem”. I början av mars 2003 var alla saker inplockade och sen åkte de ut igen för här skulle renoveras. Vi blåste ur hela nedervåningen av ”brysstuga” (=bryggstugan, som senast renoverats 1942 då min farmor och farfar tog över gården). Vi levde på Brith och lånade pengar, jag ”prästad” inget på ett helt år; renoverade, högg i skogen, gjorde julkärvar, jagade och hade det fantastiskt bra!

Men till slut måste även jag ”dra mitt strå till stacken”. Började på halvtid i Ockelbo, 7 mil söderut, blev komminister i Norrala efter två år på heltid, sa upp mig där efter ett år och

tänkte vara ledig hela sommaren 2007. Icke! Kyrkoherden i Söderala ringde och erbjöd en tjänst här hemma, i Söderala. Och här är jag nu, arbetandes på hemmaplan, sedan i augusti som kyrkoherde!

Det var väl en härlig resa?! Vi styr och ställer, sprattlar och står i, men till slut blir allt till det

bästa om man bara stannar upp och lyssnar, lyssnar till Guds röst, vägledning. För det är så vi känner: ledda till hem och frid, till fantastisk livskvalitet, till rötter och välsignelse. Hustrun fick jobb som församlingsvärdinna i stan (dvs Söderhamn) på halvtid. Vi bor så att vi kan hämta tidningen i ”bara mässingen” om vi skulle vilja det och har samtidigt 6 minuter till all tänkbar service. Och jag får tjäna i hemförsamlingen. Vi kan inte ha det bättre!

Och nu är det inte långt kvar till Adventstid! Pappa började med att sätta adventsstakar i några av fönstren (14 st) i ”Gammelbyggning”, dvs den stora klassiska tvåvånings hälsingegården. Vi har gått vidare, så i fjol lyste 32 (!) stakar i fönstren (det blir minst tre till i år). Inte för att skryta utan bara för att Advent är så viktigt: viktigt

